

N:o 85.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående försäljning till Luossavaara-Kiirunavaara aktiebolag af kronan tillhörig mark i Juckasjärvi socken i Norrbottens län m. m.; gifven Stockholms slott den 14 april 1899.

Under åberopande af bifogade utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden för denna dag vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att medgifva,

dels att af den vid afvittringen i Juckasjärvi socken till kronopark afsatta mark må till Luossavaara-Kiirunavaara aktiebolag för en köpeskilling af tio tusen kronor under eganderätt upplåtas det i bolagets skrift af den 19 novemher 1898 angifna samt å den vid samma skrift fogade afvittringskarta med gula gränslinier utmärkta och med litt. A betecknade område, med undantag af den mark, som kan finnas erforderlig för statsbanan mellan Gellivare och riksgränsen äfvensom för anläggning af allmän väg, under vilkor:

att tillträdet må ega rum, sedan den till undantagande föreslagna mark blifvit genom jernvägsstyrelsens försorg på bolagets bekostnad uppmätt samt å karta affattad och beskrifven;

att, sedan den erbjudna köpeskillingen, 10,000 kronor, som skall gäldas senast vid tillträdet, blifvit erlagd, köpebref å det försålda området må af Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Norrbottens län utfärdas;

att bolaget skall vara skyldigt att utan ersättning tåla ej mindre det intrång, som genom jernvägens anläggande kan uppstå, än äfven framdragandet af utfartsväg för stationssamhälle; samt

att bolaget skall ensamt vidkännas alla med lagfarten förenade kostnader;

dels ock att af omförmälda kronomark må till förenämnda bolag på arrende under en tid af femtio år upplåtas de i bolagets skrift af den 19 november 1898 likaledes angifna, å berörda afvittringskarta med gula gränslinier utmärkta och med litt. B och C betecknade områden, dock med undantag af sådana delar af ifrågavarande områden, hvilka till äfventyrs redan blifvit af kronan i vederbörlig ordning upplåtna till andra, samt under följande villkor:

att bolaget skall för ifrågavarande mark årligen senast den 14 mars erlægga arrende till belopp, som Kongl. Maj:t på gemensamt förslag af Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Norrbottens län, öfverjägmästaren i Norrbottens distrikt och bergmästaren i norra bergmästaredistriktet bestämmer för en tid af tio år i sänder;

att hus och byggnader, som vid den tid, då bolagets arrenderätt inträder, finnas vara utan särskild från kronans sida gjord upplåtelse på området uppförda af andra än bolaget, under arrendetiden må af egarne bibehållas tillika med nödigt tomtutrymme, hvilket senare i händelse af tvist skall bestämmas af Kongl. Maj:ts befallningshafvande, mot det att egarne erlægga till bolaget årlig afgäld, motsvarande den del af den bolaget åliggande arrendeskillning, som å tomten belöper efter förhållandet mellan dennas areal samt hela det till bolaget upplåtna områdets ytinnehåll, dock med skyldighet för innehafvare af dylik lägenhet att afträda densamma, derest sådant kan finnas erforderligt vare sig med hänsyn till bolagets behof af utrymme för sin rörelse, af helsovårdshänsyn eller för åstadkommande af ordnad byggnadsverksamhet; skolande egare af sådan lägenhet jemväl vara skyldig att afträda densamma i det fall, att å lägenheten inhysas personer, hvilka föra ett sådant lefnads-sätt, att fara deraf uppstår för allmän ordning och sedlighet;

att i sistberörda fall lägenhetens egare skall vara skyldig afträda densamma utan lösen, men med rättighet att inom viss, af Kongl. Maj:ts befallningshafvande bestämd tid bortföra der befintliga, honom tillhöriga byggnader, hvaremot i öfriga fall lösen för byggnadernas värde skall af bolaget erläggas samt vid brist af åsämjande bestämmas af gode män; skolande det tillkomma Kongl. Maj:ts befallningshafvande att i händelse af tvist afgöra fråga om skyldighet att afträda lägenhet i fall, som i denna och nästföregående punkt omförmälas;

att hvad i § 3 mom. 1 af gällande grufvestadga finnes föreskrifvet icke må ega tillämpning å hus, tomtplats eller trädgård, som befinner å de till bolaget upplåtna områden, derest icke Kongl. Maj:ts befallningshafvande i särskildt fall finner sådana omständigheter föreligga, att inmutning icke må ske närmare någon viss, på ifrågavarande mark

befintlig byggnad, tomtplats eller trädgård, än hvad omförmälda § i grufvestadgan angifver;

att, om bolaget nedlägger grufrörelsen eller bedrifver densamma i väsentligen minskad omfattning, det skall ankomma på Kongl. Maj:t att förklara bolagets arrenderätt upphäfd antingen helt och hållet eller till någon del af områdena, hvarjemte, för den händelse grufdrift af annan än bolaget kommer att idkas inom ifrågavarande områden och för sådan af annan idkad grufdrift utrymme utöfver sedvanliga utmål visar sig behöfligt, Kongl. Maj:t må ega bestämma, att bolaget skall afstå hvad som för ändamålet kan anses erforderligt och skäligt; skolandet i fall, som i denna punkt afses, proportionerlig minskning af bolagets arrendeafgift ega rum;

att bolaget skall vara skyldigt att utan särskild ersättning af områdena i fråga afstå hvad som enligt Kongl. Maj:ts bepröfvande kan finnas erforderligt för anläggning af allmän väg eller till utrymme för jernväg eller för dess drift erforderliga anläggningar och anordningar;

att, om af anledning, som förut icke blifvit nämnd, det nu eller framdeles skulle visa sig angeläget, att någon sådan del af ifrågavarande områden, som för bolaget icke är oundgängligen behöflig, från bolagets arrenderätt undantages, bolaget skall vara skyldigt underkasta sig Kongl. Maj:ts bestämmande härutinnan;

att bolaget skall öfvervaka, att åverkan icke sker å den växande skogen inom områdena, samt i sin mån söka att till laga ansvar befordra dem, som till dylik åverkan göra sig skyldiga;

att bolaget på grund af nu ifrågavarande arrende icke skall ega annan rätt till skogen å områdena, än att bolaget må dels, efter anvisning af vederbörande skogstjensteman och derest från skogsvårdens synpunkt hinder icke möter, erhålla nödigt byggnadsvirke till pris, som af domänstyrelsen bestämmes, dels ock afrödja skog, som finnes å tomtplats, mot ersättning, som domänstyrelsen likaledes bestämmer;

att bolaget skall tillhandahålla Kongl. Maj:ts befallningshafvande erforderliga medel för aflönande af den polisstyrka, som till ordningens vidmagthållande å Luossavaara och Kiirunavaara malmfält och närmast derintill belägna områden af Kongl. Maj:ts befallningshafvande förordnas;

att den enligt gällande grufvestadga jordegare tillhörande rätt beträffande fyndigheters tillgodogörande icke på grund af nu ifrågavarande arrende må tillkomma bolaget;

att bolagets arrenderätt icke får af bolaget å annan öfverlätas, med mindre Kongl. Maj:t sådant medgifver; samt

att bolaget, innan det till upplåtelse på arrende föreslagna området får af bolaget tillträdas, skall hafva genom lagligen gällande handling, som till Kongl. Maj:ts befallningshafvande öfverlemnas, förbundet sig att afstå från samtliga de bolaget tillhöriga, inom nedan omförmälda å den af geologen Lundbohm upprättade karta med litt. X och X¹ utmärkta områden befintliga inmutningar;

dels att de å förenämnda, af geologen Lundbohm sammandragna karta med gröna gränslinier utmärkta samt med litt. X och X¹ betecknade områden må — med undantag af den del af området X, som för jernvägens behof erfordras, samt den mark i öfrigt, Kongl. Maj:tt kan finna böra för något allmänt behof undantagas — från kronans mark afskiljas för att, fördelade i tomter, för bebyggande åt enskilde med eganderätt upplåtas under iakttagande,

att förslag till köpeskilling för de särskilda tomterna skall, samtidigt för alla tomterna, uppgöras af vederbörande revirförvaltare och en af Kongl. Maj:ts befallningshafvande utsedd person, hvarvid särskildt värde bör åsättas å tomt befintlig skog och särskildt värde sjelfva jorden; skolande värderingsmännen, der de stanna i olika meningar rörande värdet af någon tomt, till tredje värderingsman tillkalla någon af de utaf länets landsting eller hushållningssällskap utsedde uppskattningsmän för arrendevärderingar;

att tomt derefter må af Kongl. Maj:ts befallningshafvande till pris, motsvarande minst den på nämnda sätt föreslagna köpeskillingen, upplåtas till den, som hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande anmäler sig till erhållande af sådan tomt och dervid erlägger värdet för å tomten befintlig skog jemte en femtedel af köpeskillingen för jorden;

att den, åt hvilken tomt upplåtes, skall vara skyldig att, under iakttagande af de särskilda föreskrifter, som med afseende å områdets ordnande och bebyggande kunna varda honom af Kongl. Maj:ts befallningshafvande vid upplåtelsen meddelade, inom två år från upplåtelsen hafva å tomten påbörjat samt inom ytterligare tre år fullbordat boningshus, salubod eller annan dermed jemförlig byggnad, vid äfventyr, om det försummas, att tomtinnehafvaren skall vara sin rätt till tomten och den derfor erlagda andel af köpeskillingen förlustig;

att tomtinnehafvare skall vid enahanda äfventyr, sedan han inom den förelagda tiden af fem år fullgjort hvad honom i fråga om tomtens bebyggande ålegat, sist vid utgången af nämnda tid vara skyldig erlägga återstoden af köpeskillingen; samt

att, sedan byggnadsskyldigheten blifvit behörigen fullgjord och

köpeskillingen till fullo guldits, köpebref å tomt må af Kongl. Maj:ts befallningshafvande för tomtinnehafvaren utfärdas;

dels ock att köpeskillingen för det till Luossavaara—Kiirunavaara aktiebolag med eganderätt upplåtna område må, på samma sätt som köpeskillingarne för försålda mindre kronoegendomar, användas till inköp för kronans räkning af skogbärande eller till skogsbörd tjenlig mark, samt att köpeskillingarne för tomterna å de för bebyggande af enskilde afsedda områdena må, efter afdrag af kostnaden för den regleringsplan jemte beskrifning, som kan komma att öfver områdena upprättas, tills vidare och intill dess annorlunda kan varda af Kongl. Maj:t bestämdt, användas till bestridande af sådana utgifter, som finnas erforderliga för områdets behöriga ordnande, samt för sådant ändamål, till en början och innan municipalsamhälle på platsen bildats, af Kongl. Maj:ts befallningshafvande disponeras för att, när municipalstyrelse kommit till stånd, omhändertagas af denna.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse väl bevågen.

Under Hans Maj:ts,

Min Allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

G U S T A F.

Hans Wachtmeister.

*Utdrag af protokollet öfver finansärenden, hållet inför Hans Kongl.
Höghet Kronprinsen Regenten i statsrådet å Stockholms
slott den 14 april 1899.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve DOUGLAS,
Statsråden: herr friherre ÅKERHIELM,
 WIKBLAD,
 friherre RAPPE,
 ANNERSTEDT,
 VON KRUSENSTJERNA,
 grefve WACHTMEISTER,
 CLAËSON,
 DYRSSEN.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet grefve Wachtmeister
anförde vidare:

I en till Kongl. Maj:t ingifven skrift har Luossavaara—Kiirunavaara
aktiebolag, med förmälan att bolagets grufutmål å de i Juckasjärvi
socken af Norrbottens län belägna Luossavaara och Kiirunavaara malm-
fält icke egnade sig för bebyggande samt att mark i enskild ego icke
funnes att tillgå i närheten af grufvorna, i underdånighet anhållit att
för en köpeskilling af 10,000 kronor få under eganderätt förvärfva ett
af förste landtmätaren C. A. Sjöberg å karta affattadt och beskrifvet
område om 326 hektar 52 ar 70 kvadratmeter, beläget å kronan till-
hörig mark i närheten af nämnda malmfält.

Till stöd för ansökningen har bolaget anført, att bolaget hade för

afsigte att å ifrågavarande område uppföra administrationsbyggnader, kraftledningsverk, bostäder för tjenstemän och arbetare äfvensom öfriga för grufrörelsen erforderliga byggnader, hvilka icke med nödvändighet måste förläggas till sjelfva grufvorna, samt att, då större delen af de för dessa byggnadsändamål erforderliga penningemedel måste anskaffas genom lån, det vore af vigt för bolaget att förvärfva eganderätt till den mark, hvarå byggnaderna komme att uppföras, och derigenom sättas i tillfälle att bereda långifvarne säkerhet genom inteckning i samma område med derå uppförda byggnader.

Förste landtmätaren Sjöberg har i ett vid ansökningen fogadt yttrande meddelat, bland annat, att inom området ginge den för Gellivare—Ofotenbanan utstakade jernvägslinien, samt att så väl öster om Kiirunavaara grufutmål som ock öster och vester om Luossavaara utmål funnes välbelägna områden af betydlig utsträckning, lämpliga till tomtplatser för industriella eller andra anläggningar äfvensom till bostadsplatser för handlande, handtverkare och andra arbetare.

Öfver ifrågavarande ansökning har kammarkollegium efter nådig remiss afgifvit underdånigt utlåtande, hvarjemte kollegium öfverlemnadt inhemtade yttranden från vederbörande öfverjägmästare, förste landtmätaren Sjöberg, Kongl. Maj:ts befallningshafvande i länet samt domänstyrelsen.

Öfverjägmästaren har anført, att ifrågavarande område vore beläget ofvan odlingsgränsen å mark, som enligt Kongl. Maj:ts befallningshafvandes den 30 december 1896 meddelade utslag angående afvittring af Juckasjärvi socken afsatts till kronopark. Derest området ansåges kunna och böra afhändas kronan, skulle något egentligt förfång för statens skogsintressen derigenom icke uppstå, enär marken vore af fullständig fjellnatur och beväxt endast med förkrympt björkskog. Den af bolaget erbjudna köpeskillning vore också, sedt uteslutande från skogsväsendets synpunkt, nöjaktig. Öfverjägmästaren hölle emellertid före, att afhändande åt enskild person eller bolag under eganderätt af ett så stort och viktigt område som det nu ifrågakomna, hvilket upptog i längd $3\frac{1}{2}$ kilometer eller snart sagdt all mark mellan rikets största och mäktigaste malmberg, kunde innebära faror af allvarsammaste slag. I sådant afseende ville öfverjägmästaren erinra, att den jernväg från Gellivare till riksgränsen, om hvars anläggning för statens räkning nådig proposition aflåtits till 1898 års Riksdag, vore afsedd att framgå öfver området, hvarest dessutom landsväg komme att anläggas äfvensom tomtutrymme för blifvande samhälle, stationsområde och andra allmänna platser att ovilkorligen erfordras; att, i händelse området upplätes under

eganderätt, återförvärfvande af nödig mark för nyssnämnda ändamål skulle kunna omöjliggöras eller på ett oskäligt sätt fördyras, samt att tillfälle till nedsättning för andra enskilda, för grufdrift intresserade personer skulle genom en sådan upplåtelse nära nog göras om intet. Då emellertid det syntes tillkomma staten att så vidt möjligt främja ett för ifrågavarande aflägsna landsdel så banbrytande företag som det, hvarpå bolaget grundat sin framställning, ansåge öfverjägmästaren, att eganderätt till ett mindre, efter rörelsens kraf afpassadt område äfvensom nyttjanderätt till återstående delen af det i ansökningen afsedda område icke skäligen kunde förvägras bolaget.

Kongl. Maj:ts befallningshafvande har, jemte erinran att den väg, som funnes utmärkt å förenämnda karta, vore anlagd af bolaget samt att området icke vore såsom renbetesland användt eller användbart, vidare anført, att, såsom erfarenheten visat och sakens natur i öfrigt gáfve vid handen, en affär af den omfattning som bolagets hade oundgängligt behof af vida större område, än det bolagets utmål erbjöde. På sätt bolaget i ansökningen antydt och Kongl. Maj:ts befallningshafvande jemväl kunde vitsorda, funnes mark i enskild ego icke att tillgå i närheten af öförmälda malmfält. För Kongl. Maj:ts befallningshafvande, som icke kunde förbise företagets gagn och fromma för denna landsända, ej heller dess betydelse för landet i öfrigt, framstode det såsom synnerligen önskvärdt, att bolaget, i den mån sådant kunde ske utan åsidosättande af andra högre statsintressen, vunne det understöd, som från statens sida kunde vara erforderligt för åstadkommande af en rationel grufdrift i syfte att tillgodogöra sig ifrågavarande gruffälts rika malmtillgångar, hvilka nästan uteslutande disponerades af bolaget, och Kongl. Maj:ts befallningshafvande funne derföre bolagets ansökning högst behjertansvärd. Kongl. Maj:ts befallningshafvande förutsåge också det af öfverjägmästaren anmärkta behovet af utrymme för allmänna ändamål, för den händelse jernväg skulle komma att framdragas öfver området ifråga, och i sådant hänseende erforderlig mark borde derföre från upplåtelsen undantagas. Deremot kunde Kongl. Maj:ts befallningshafvande icke dela öfverjägmästarens uppfattning angående de faror i öfrigt, som den sökta upplåtelsen skulle innebära. Enligt hvad förste landtmätaren Sjöberg, som undersökt öförmälda trakter, framhållit och för Kongl. Maj:ts befallningshafvande jemväl eljest vore känt, funnes nemligen i närheten af malmfälten mark om flera hundra hektars utsträckning, hvilken mark med afseende å läge i förhållande till så väl malmfälten som den ifrågasatta jernvägslinien vore fullt jämförlig med det i ansökningen öförmälda området. Äfven med hänsyn till beskaffenheten vore denna

mark i lika grad som den, hvilken bolaget önskade förvärfva, egnad att kunna beredas till lämpliga byggnadstomter äfvensom att lemna utrymme för åstadkommande af omfattande grufdrift vid sidan af den, som kunde komma att utöfvas af den eller dem, som disponerade det i bolagets ansökning åsyftade området. Om också sistnämnda område kunde anses alltför stort för att bolaget skulle för sin rörelse behöfva eller kunna tillgodogöra sig hvarje del deraf, mötte dock ytterlig svårighet att nu föreslå någon viss areal, som borde från upplåtelsen undantagas, alldenstund bolagets behof till äfventyrs kunde komma att sträcka sig i mer eller mindre mån till alla hufvudsakliga delar af området, om än samma delar icke behöfde annorledes än partielt af bolaget tagas i anspråk. Med hänsyn härtill och då ordningens upprätthållande å stället påkallade en viss utsträckning af upplåtelsen ansåge Kongl. Maj:ts befallningshafvande sig icke böra föreslå annan lokal begränsning än den, som kunde påkallas af den ifrågasatta jernvägens framdragande öfver området. Det af öfverjägmästaren framställda förslaget att med eganderätt till bolaget upplåta en del af området och att tillförsäkra bolaget allenast nyttjanderätt till återstoden deraf, genom hvilken anordning bolaget skulle betagas förmånen att kunna med hela det upplåtna området vidtaga de åtgärder, hvartill en egare vore lagligen berättigad, syntes, med hänsyn till den förut omnämnda rika tillgången på kronomark i ifrågavarande trakter, icke hafva erforderligt stöd vare sig af de skäl öfverjägmästaren framhållit eller af andra nu kända förhållanden. Kongl. Maj:ts befallningshafvande ansåge sig för den skull böra för sin del understödja bolagets ansökning och föreslå, att det i ansökningen åsyftade område med undantag af den mark, som kunde vara för jernvägens behof erforderlig, måtte mot en köpeskilling, beräknad efter 10,000 kronor för hela området, till bolaget under eganderätt upplåtas, med skyldighet dock för bolaget eller dess rättsinnehafvare att tåla det intrång, som framdragande af allmän väg genom området kunde medföra.

Domänstyrelsen har, enär enskild tillhörig mark ej funnes att förvärfva i närheten af malmfälten samt dessas utmål ej lämpade sig för bebyggande, ansett giltiga skäl föreligga för upplåtande af kronomark för ifrågavarande industriela företag. Styrelsen har också för sin del ej haft annat att tillägga till hvad Kongl. Maj:ts befallningshafvande föreslagit, än att, då station för jernvägen vore afsedd att förläggas inom nu ifrågavarande område och detta följaktligen komme att blifva ett centrum för rörelsen, utrymme äfven syntes böra undantagas för andra

allmänna behof, såsom för allmänna byggnader, äfvensom för ett så kalladt stationssamhälle, der handtverkare med flera personer kunde förvärfva tomtplatser för bebyggande m. m.; och har med anledning häraf styrelsen hemställt, att det i ansökningen åsyftade område med undantag af den mark, som Kongl. Maj:t funne vara för jernvägens behof och för beredande af byggnadsplats för ett stationssamhälle samt för allmänna byggnader äfvensom för anläggande af allmänna vägar erforderlig, måtte mot en köpeskillning af 10,000 kronor till bolaget under eganderätt upplåtas.

Då, förutom nu ifrågavarande område, annan välbelägen samt för bostads- och byggnadsplatser lämplig mark vore att tillgå i omedelbar närhet af så väl Luossavaara och Kiirunavaara malmfält som ock den föreslagna jernvägen, har kammarkollegium, under förutsättning att från upplåtelsen undantoges erforderlig mark för jernvägens och ett blifvande stationssamhälles behof, förklarar sig finna de i ärendet uttalade betänkligheter icke förtjena afseende; och har collegium på grund af hvad i ärendet förekommit hemställt, att af den vid afvittringen till kronopark afsatta, i närheten af Luossavaara och Kiirunavaara malmfält belägna mark finge åt Luossavaara—Kiirunavaara aktiebolag under eganderätt upplåtas det i bolagets förenämnda ansökning omförmälda, å den af förste landtmätaren Sjöberg år 1897 upprättade karta med röd kantfärg inom bokstäfverna a, b, c, d, e, f, g, a betecknade område om 326 hektar 52 ar 70 qvadratmeter med undantag af den mark, som kunde finnas erforderlig för jernvägens behof samt till plats för allmänna byggnader m. m. kring en blifvande station å området, under vilkor,

att tillträdet finge ega rum, sedan den till undantagande föreslagna mark blifvit genom jernvägsstyrelsens försorg på bolagets bekostnad uppmätt samt å karta affattad och beskrifven;

att, sedan den erbjudna köpeskillningen, 10,000 kronor, som skulle gäldas senast vid tillträdet, blifvit erlagd, köpebref å det försålda området finge af vederbörande myndighet utfärdas;

att bolaget skulle vara skyldigt att utan ersättning tåla ej mindre det intrång, som genom jernvägens anläggande kunde uppstå, än äfven framdragandet af utfartsväg för stationssamhället; samt

att bolaget skulle ensamt vidkännas alla med lagfarten förenade kostnader.

Efter nådig remiss har jemväl kommerskollegium den 13 december 1898 afgifvit underdånigt utlåtande, deri collegium meddelat, att, sedan collegium anmodat vederbörande bergmästare att inkomma med

yttrande i ämnet, bergmästaren i skrifvelse till kollegium uppgifvit, att, såvidt anginge under de senare åren tagna inmutningar, som kunde anses vara fortfarande gällande, inom det område, hvars upplåtande åt bolaget vore ifrågasatt, funnes endast en inmutning, hvilken vore befintlig inom sagda områdes nordöstra hörn och tillhörde bolaget, hvarjemte bergmästaren förklarar, att han i öfrigt icke hade något att erinra i afseende å förevarande ansökning.

Jemte erinran att 1898 års Riksdag beslutat anläggning af en statsbana från Gellivare förbi Luossavaara och Kiirunavaara malmsfält till riksgränsen, har kollegium vidare anført, att, enligt hvad i ärendet uppgifvits, vore förutom nu ifrågavarande område annan välbelägen samt för bostads- och byggnadsplatser lämplig mark att tillgå i omedelbar närhet af så väl nämnda malmsfält som den beslutade jernvägen. Med hänsyn dertill att stationen för jernvägen, hvilken vore afsedd att förläggas inom det af bolaget sökta området, kunde antagas komma att blifva ett centrum för rörelsen på platsen, har kollegium emellertid, under förutsättning af bifall i hufvudsak till bolagets förevarande framställning, ansett, att utrymme invid jernvägsstationen borde från området undantagas jemväl för ett så kalladt stationssamhälle, der handtverkare, handlande och andra enskilda personer kunde förvärfva tomplatser för bebyggande; och som i ärendets dåvarande skick erforderlig ledning saknades för bedömandet af hvilken och huru stor del af det utaf bolaget sökta området, som kunde och borde för nyss omförmälda ändamål användas, och hvilket vederlag i utrymme kunde böra tilläggas bolaget för fyllandet af dess behof af mark, hade dels enligt kollegii beslut föredraganden af ärendet i kollegium för vinnande af närmare kännedom om de lokala förhållandena å ifrågavarande plats besökt densamma, dels ock bolaget lemnats tillfälle förebringa ytterligare utredning i ärendet, hvarjemte kollegium i skrifvelse till jernvägsstyrelsen begärt upplysning rörande det område, som för jernvägens behof vore på ifrågavarande plats samt närmast söder derom erforderligt äfvensom angående det blifvande stationshusets tilltänkta storlek och läge.

Med anledning häraf hade kollegium från jernvägsstyrelsen fått emottaga en skrifvelse af den 14 september 1898, af hvilken skrifvelse framginge, att styrelsen icke då kunnat definitivt afgöra frågan, utan endast approximativt angifva det område, som syntes vara behöfligt för den blifvande statsbanans räkning samt till brandgata och allmän väg, äfvensom stationshusets tilltänkta läge, hvilket allt blifvit med gröna linier utmärkt å den vid bolagets ansökning fogade, af förste

landtmätaren Sjöberg upprättade karta, hvarjemte styrelsen tillkännagifvit, att jemkningar i den sålunda framställda planen sannolikt kunde vidtagas vid det definitiva förslagets uppgörande; och hade, sedan bolaget till Kongl. Maj:t inkommit med en den 19 november 1898 dagtecknad skrift i ämnet med vid samma skrift fogade tre särskilda kartor öfver ifrågavarande trakt jemte tillhörande beskrifningar, nemligen dels styrkt utdrag af en vid afvittring år 1887 af J. Flodmark upprättad karta, dels en af geologen vid Sveriges geologiska undersökning Hjalmar Lundbohm i skalan 1:8000 sammandragen karta och dels en af landtmäteriauskultanten Lennart Brännström i skalan 1:2000 likaledes år 1898 upprättad karta, samt dessutom en med derå inlagda höjdkurvor försedd kopia af sistnämnda karta, berörda handlingar och kartor genom nådig remiss öfverlemnats till kollegium för att tagas i öfvervägande vid afgifvande af det underdåniga utlåtande, hvarmed kollegium hade att till Kongl. Maj:t inkomma.

I nyssberörda skrift hade bolaget andragit hufvudsakligen följande. Sedan bolaget till Kongl. Maj:t ingifvit sin ansökning af den 1 februari 1898, hade det kommit till bolagets kännedom, att det ansåges önskligt, om en del af det område, som i ansökningen afsåges, kunde varda upplåtet till enskilde för bebyggande. Då det icke kunde förnekas, att ifrågavarande, på sluttningen af Haukivaara belägna trakt genom sitt läge midt emellan de båda malmfälten och i närheten af sjön Luossajärvi erbjöde viktiga fördelar såsom byggnadsområde för allmänheten, lika väl som den egnade sig såsom plats för de centrala anordningarna för bolagets rörelse, funne sig bolaget, som för sin del ville göra allt för att befordra uppkomsten af ett ordnad samhälle vid malmfälten, böra afstå från sin anhållan om upplåtelse af den del af ifrågavarande område, som ansåges behöflig till byggnadsplatser för enskilde, och bolaget återkallade derföre sin ansökning, så vidt anginge den å förenämnda afvittringskarta med gröna gränslinier utmärkta, med litt. X betecknade del af det i ansökningen afsedda område. Ifrågavarande del, som omfattade inemot hälften af det af bolaget förut begärda området på Haukivaara, borde för många år vara fullt tillräcklig för beredande af tomtplatser åt de enskilda personer, vare sig bolagets arbetare eller andra, som önskade uppföra egna bostäder. Om emellertid området skulle i framtiden befinnas för knappt, förefunnes icke något hinder för utvidgandet af byggnadsplanen åt sydost, hvarest på södra sluttningen af Haukivaara funnes för ändamålet tjenlig terräng. Mot utläggande af byggnadstomter å det sålunda angifna stället kunde erinras, att å ifrågavarande mark flera bolaget tillhöriga inmutningar

vore belägna. På det att icke denna omständighet skulle finnas utgöra hinder för områdets upplåtande till bebyggande af enskilde, ville emellertid bolaget, derest området blefve utlagdt till byggnadstomter, afstå från sina inom byggnadsplanen belägna inmutningar, så snart bolaget erhöile visshet derom, att icke annan kunde förvärfva inmutning å samma plats. Då det i bolagets ansökning af den 1 februari 1898 afsedda område utgjorde så stor areal, som bolaget ansett behöflig för de i ansökningen antydda ändamål, och då bolaget numera återkallat ansökningen i fråga om en betydande del af denna areal, samt en annan del af densamma komme att tagas i anspråk för jernvägens behof, vore det naturligt, att bolaget måste begära nöjaktig godtgörelse för minskningen. Denna ersättning syntes lämpligast kunna beredas bolaget derigenom, att bolaget erhöile dels en tillökning österut af det återstående området, dels ock området mellan bäcken från Lucssajärvi och Kiirunavaaras nordligaste del, hvilket senare område på grund af sitt läge särskildt egnade sig för uppförande af flera af de för rörelsen erforderliga byggnader och för andra anordningar. Ifrågasvarande tillökningar jemte den återstående delen af det af bolaget förut begärda område vore å den skriften bilagda afvittringskartan utmärkta med gula gränslinier samt betecknade med litt. A. Bolaget anhölle sålunda att få förändra sin den 1 februari 1898 gjorda ansökning derhän, att bolaget nu anhölle om upplåtelse med full eganderätt till bolaget af det å afvittringskartan med gula gränslinier utmärkta, med litt. A betecknade område. Den areal, bolaget nu begärde få köpa af staten, vore, såsom förut blifvit nämnt, afsedd till byggnadsplats för bolagets administrationsbyggnader, kraftledningsverk, bostäder för tjenstemän och arbetare äfvensom öfriga för rörelsen erforderliga byggnader, hvilka icke med nödvändighet måste förläggas vid sjelfva grufvorna. Med upplåtelsen af detta område vore emellertid bolagets hela behof af mark för grufrörelsen icke tillgodosedt. Alla bolagets byggnader kunde nemligen icke uppföras å det område, bolaget önskade köpa af staten, utan åtskilliga måste förläggas vid sjelfva grufvorna. Och äfven för andra ändamål vore bolaget i trängande behof af dispositionsrätt till mark derstädes. För bolaget vore det i sjelfva verket af lika stor vigt att erhålla nödigt utrymme vid sjelfva grufvorna som att bekomma tillräcklig tomtplats för administrations- och bostadshus, kraftstation m. m. Brytningen af Luossavaara- och Kiirunavaaramalmerna komme säkerligen att fortgå under århundraden, och det vore derföre i förevarande fall mer än i andra af vigt, att brytningen redan från början anordnades så, att malmerna kunde uttagas såvidt möjligt

fullständigt och med så ringa kostnad, att ekonomisk vinst uppstode. Att detta icke kunde ske, med mindre bolaget i grufvornas omedelbara närhet förfogade öfver tillräckligt utrymme för upplag af malm och varp, för anläggning af rutschbanor, lastkajer och stallar, för uppförande af så kallade grufstugor, skrädhus, smedjor och andra mindre byggnader, låge i öppen dag, och lika uppenbart syntes vara, att det för bolaget vore nödvändigt att redan nu vid uppgörandet af brytningsplanen hafva kännedom om de områden, öfver hvilka bolaget egde förfoga. Bolaget hade derföre låtit anställa undersökning om den nödiga arealen och det tjenligaste läget af de områden, hvilka bolaget för nu ifrågavarande ändamål behöfde disponera, och dervid kommit till det resultat, att bolaget för ett ändamålsenligt anordnande af grufdriften vore i behof af de områden, som å förenämnda afvittringskarta funnes utmärkta med gula gränslinier samt betecknade med litt. B och C, belägna det förra å Luossavaaras och det senare å Kiirunavaaras sluttning. Huru önskligt det än vore för bolaget att kunna förvärfva eganderätt till dessa båda områden, förelåge dock icke i sådant afseende någon tvingande nödvändighet för bolaget, och bolaget ville derföre inskränka sig till en begäran att få arrendera dessa båda områden af staten på viss tid, hvilken med afseende å den omfattande tidsperiod, för hvilken grufanordningarna måste beräknas, icke skäligen syntes böra sättas kortare än till femtio år. Utom de båda sistomförmälda områdena, öfver hvilka bolaget genast behöfde förfoga, funnes ett tredje område, å nyssnämnda karta utmärkt likaledes med gula gränslinier samt betecknad med litt. D, hvilket sannolikt inom kort äfven måste tagas i anspråk för bolagets rörelse. Beträffande tidpunkten, då bolaget behöfde dispositionsrätt till detta område, som, på sätt kartan utvisade, vore beläget på södra och sydöstra sluttningarna af Kiirunavaara, vore denna tidpunkt beroende af, huru snart bolagets i närheten belägna utmål och inmutningar komme att bearbetas, men sannolikt vore den icke långt aflägsen, och när grufbrytningen å denna trakt begynte, kunde bolaget icke undvara dispositionsrätten öfver sistnämnda område, utom af skäl, som anförts i fråga om områdena B och C, särskildt derföre, att det här blefve nödvändigt att uppföra arbetarebostäder, enär ifrågavarande trakt vore belägen på mer än en half mils afstand från det projekterade grufsamhället. Utan att för närvarande begära upplåtelse af detta område, hade bolaget emellertid ansett sig redan nu böra fästa Kongl. Maj:ts uppmärksamhet derå, att bolaget antagligen inom kort såge sig nödsakadt att i sådant afseende göra underdånig framställning. Beträffande de fyra särskilda, ofvan omförmälda om-

rådena A, B, C och D upplyste bolaget, att desamma i areal innehölle: A 304,5 hektar, B 136 hektar, C 301 hektar och D 274 hektar, hvarjemte bolaget meddelade, att förberörda, af statsgeologen Lundbohm sammandragna karta jemte tillhörande beskrifning upprättats på anmodan af bolaget för att åskådliggöra den kring malmbergen belägna traktens naturbeskaffenhet samt läget af alla derstädes befintliga utmål och inmutningar.

För egen del har kommerskollegium anfört, att kollegium beträffande malmtillgångarna vid Luossavaara—Kiirunavaara malmfält den 8 december 1897 till Kongl. Maj:t afgifvit infordradt underdånigt utlåtande och dervid tillika öfverlemnadt en af bemälde Lundbohm då afgifven redogörelse för å stället verkställd undersökning af ifrågavarande jernmalmsförekomster.

Enligt hvad denna undersökning utvisar, innehölle de båda malmfälten öfver den närbelägna sjön Luossajärvis vattenyta åtminstone 233,000,000 ton jernmalm, hvarförutom högst betydliga, för närvarande ej beräkneliga myckenheter jernmalm funnes under nämnda nivå. Bolaget innehade, på sätt ofvan nämnts, nästan uteslutande inmutningsrätten till båda malmfälten. Den malmtransport från dessa fält, som utgjort den närmaste anledningen till byggandet af statsbanan från Gellivare förbi malmfälten till riksgränsen, hade beräknats till öfver 1,000,000 ton om året.

Att med hänsyn till den omfattande grufdrift, som sålunda vore afsedd att för en lång framtid ega rum å ifrågavarande, hittills så godt som alldeles öde och obefolkade trakt, bolaget skulle, för uppförande af bostäder, administrationsbyggnader, verkstäder, kraftledning, transportvägar, upplagsplatser med flera anläggningar, hafva oafvisligt behof af ett ansenligt utrymme utöfver utmålen för bolagets grufvor, låge, på sätt äfven Kongl. Maj:ts befallningshafvande framhållit, i sakens natur, hvarjemte det otvifvelaktigt vore af största vikt för bolaget att redan vid företagets början förfoga öfver det för rörelsens ändamålsenliga ordnande erforderliga utrymme. I betraktande häraf måste det vara för bolaget angeläget att erhålla upplåtelse så väl af mark invid grufvorna som äfven af ett mellan de båda malmfälten beläget område för uppförande å detta område af administrations-, bostads- och andra byggnader, som icke med nödvändighet måste förläggas vid sjelfva grufvorna.

På sätt förut nämnts, hade bolaget i sin skrift af den 19 november 1898 återkallat sin i ärendet förut ingifna ansökning, så vidt densamma afsåge det å förberörda afvittringskarta med gröna gränslinier

utmärkta, med litt. X betecknade område. Detta område syntes kollegium i betraktande särskildt af detsammas belägenhet invid så väl jernvägsstationen som sjön Luossajärvi lämpligen böra från kronans mark afskiljas för att, fördeladt i tomter, för bebyggande åt enskilde med eganderätt upplåtas. Ehuru området i fråga borde, på sätt bolaget anmärkt, för en längre tid vara fullt tillräckligt för sagda ändamål, ansåge emellertid kollegium, att, då det för jernvägens behof erforderliga, men ännu icke definitivt bestämda område, hvilket, så vidt det blifvit i jernvägsstyrelsens ofvan omförmälda skrifvelse med tillhörande karta angifvet, genom kollegii försorg inlagts å den i ärendet jemväl åberopade, af Lundbohm sammandragna kartan och der utmärkts med blåa linier, i alla händelser komme att icke oväsentligt inkräkta på området X, å sistnämnda karta utmärkt med gröna gränslinier, och då, för utvidgning af samma område, från inmutningar i det närmaste fritt fält för närvarande funnes, redan nu en något ökad areal borde afsättas till byggnadsplatser åt enskilde. Kollegium hade derföre låtit med gröna, prickade linier å sistnämnda karta utmärka ett med litt. X¹ betecknad område, hvilket, beläget öster om området X, men sammanhängande med detta, likaledes väl lämpade sig för ifrågavarande ändamål. Båda områdena innehölle en sammanlagd areal af omkring 165 hektar. Området X¹ fölle helt och hållet utom de områden, om hvilkas upplåtande bolaget i sin senare skrift anhållit och hvilka områden blifvit med gula gränslinier utmärkta jemväl å den af Lundbohm sammandragna kartan.

Enligt hvad denna karta utvisade, funnes inom områdena X och X¹ en del bolaget tillhöriga inmutningar. Dessa inmutningar skulle dock, hvad anginge det förra området, icke komma att utgöra hinder för upplåtande af samma område i dess helhet till byggnadstomter, alldenstund bolaget, på sätt ofvan omförmälts, förklarar sig afstå från sina inmutningar inom detta område, om bolaget finge visshet derom, att icke någon annan kunde der förvärfva inmutningsrätt. En dylik förklaring af bolaget äfven beträffande dess inmutningar å området X¹ syntes böra utgöra en förutsättning för detta områdes upplåtande i dess helhet till byggnadstomter.

Till förekommande att genom andra inmutningar å ifrågavarande två områden desamma, till hinder för deras ifrågasatta upplåtelse och reglering, skulle göras till föremål för spekulation, vore det dock angeläget, att redan i ärendets nuvarande skick förklarande meddelades derom, att sistnämnda båda områden skulle anses såsom tomtplats och sålunda vara undantagna från rätt till inmutning, en åtgärd, som kolle-

gium funne sig så mycket hellre kunna tillstyrka, som, enligt hvad kollegium inhemtat, sannolikhet ej funnes för att någon afsevärd mineral-fyndighet förekomme inom dessa områden.

Hvad sålunda anförts beträffande angelägenheten af att områdena X och X¹ blefve förklarade för tomtplats syntes emellertid, med afseende å den ifrågasatta användningen hufvudsakligen till bostads- och andra byggnadsplatser jemväl af det område, bolaget senast begärt att få med eganderätt till sig upplåtet, ega giltighet äfven i fråga om sistnämnda, med litt. A betecknade område. Enligt hvad kollegium hade sig bekant, hade också bolaget hos Kongl. Maj:t gjort underdånig framställning om samma områdes förklarande för tomtplats.

Kollegium, som ansett sig sakna anledning att yttra sig i fråga om storleken af det område, som kunde för jernvägens behof erfordras, har dock ansett sig, i betraktande af den för områdena A och X ifrågasatta användning, böra framhålla önskvärdheten af, att jernvägens stationshus måtte kunna förläggas omkring 175 meter längre åt norr, än hvad jernvägsstyrelsen i sin ofvanberörda skrifvelse föreslagit; att jernvägens blifvande utrymme å områdena A och X inskränktes till minsta möjliga bredd; att största möjliga område invid sjöstranden måtte kunna förenas med områdena A och X; samt att nödiga vägar och öfvergångar anordnades öfver jernvägen till sjöstranden.

Slutligen har Luossavaara—Kiirunavaara aktiebolag i underdånig skrift af den 8 innevarande april gifvit till känna, att bolaget afstode jemväl från sina inom området X¹ belägna inmutningar under samma villkor, som af bolaget uppstälts i fråga om inmutningarne inom området X.

Jag anser mig böra erinra derom, att jemlikt § 7 i den mellan staten och Luossavaara—Kiirunavaara aktiebolag den 2 juli 1898 upprättade öfverenskommelse rörande anläggande af en jernväg mellan Gellivare och riksgränsen m. m. bolaget för underlåtenhet att fullgöra sina åtaganden enligt sagda kontrakt utfäst, jemte den ersättningsskyldighet, som kan för bolaget uppkomma, ett vite af 2,000,000 kronor, hvilket vite skall utgå, i den mån Kongl. Maj:t finner skäligt derom förordna, äfvensom till säkerhet för berörda vite medgifvit första inteckning i all den fasta egendom inom Juckasjärvi socken, som bolaget må komma att ega.

Under erinran vidare, att Kongl. Maj:t den 17 nästlidne mars förklarat, att de å förenämnda kartor med litt. A samt X och X¹ betecknade områden skola, tills vidare och intill dess annorlunda kan varda förordnad, anses såsom tomtplatser, hemställer jag, med åbero-

pande af hvad ofvan blifvit anfördt, att Kongl. Maj:t måtte i nådig proposition föreslå Riksdagen att medgifva:

dels att af den vid afvittringen i Juckasjärvi socken till kronopark afsatta mark må till Luossavaara—Kiirunavaara aktiebolag för en köpeskilling af 10,000 kronor under eganderätt upplåtas det i bolagets skrift af den 19 november 1898 angifna samt å den vid samma skrift fogade afvittringskarta med gula gränslinier utmärkta och med litt. A betecknade område, med undantag af den mark, som kan finnas erforderlig för statsbanan mellan Gellivare och riksgränsen äfvensom för anläggning af allmän väg, under vilkor:

att tillträdet må ega rum, sedan den till undantagande föreslagna mark blifvit genom jernvägsstyrelsens försorg på bolagets bekostnad uppmätt samt å karta affattad och beskrifven;

att, sedan den erbjudna köpeskillingen, 10,000 kronor, som skall gäldas senast vid tillträdet, blifvit erlagd, köpebref å det försålda området må af Kongl. Maj:ts befallningshafvande utfärdas;

att bolaget skall vara skyldigt att utan ersättning tåla ej mindre det intrång, som genom jernvägens anläggande kan uppstå, än äfven framdragandet af utfartsväg för stationssamhället; samt

att bolaget skall ensamt vidkännas alla med lagfarten förenade omkostnader;

dels ock att af omförmälda kronomark må till förenämnda bolag på arrende under en tid af femtio år upplåtas de i bolagets skrift af den 19 november 1898 likaledes angifna, å berörda afvittringskarta med gula gränslinier utmärkta och med litt. B och C betecknade områden, dock med undantag af sådana delar af ifrågavarande områden, hvilka till äfventyrs redan blifvit af kronan i vederbörlig ordning upplåtna till andra, samt under följande vilkor:

att bolaget skall för ifrågavarande mark årligen senast den 14 mars erlagga arrende till belopp, som Kongl. Maj:t på gemensamt förslag af Kongl. Maj:ts befallningshafvande, öfverjägmästaren i Norrbottens distrikt och bergmästaren i norra bergmästaredistriktet bestämmer för en tid af tio år i sänder;

att hus och byggnader, som vid den tid, då bolagets arrenderätt inträder, finnas vara utan särskild från kronans sida gjord upplåtelse på området uppförda af andra än bolaget, under arrendetiden må af egarne bibehållas tillika med nödigt tomtutrymme, hvilket senare i händelse af tvist skall bestämmas af Kongl. Maj:ts befallningshafvande, mot det att egarne erlagga till bolaget årlig afgäld, motsvarande den del af den bolaget åliggande arrendeskilling, som å tomten belöper efter förhållan-

det mellan dennas areal samt hela det till bolaget upplåtna områdets yttinnehåll, dock med skyldighet för innehafvare af dylik lägenhet att afträda densamma, derest sådant kan finnas erforderligt vare sig med hänsyn till bolagets behof af utrymme för sin rörelse, af hälsovårdshänsyn eller för åstadkommande af ordnad byggnadsverksamhet; skolande egare af sådan lägenhet jemväl vara skyldig att afträda densamma i det fall, att å lägenheten inhysas personer, hvilka föra ett sådant lefnadssätt, att fara deraf uppstår för allmän ordning och sedlighet;

att i sistberörda fall lägenhetens egare skall vara skyldig afträda densamma utan lösen, men med rättighet att inom viss, af Kongl. Maj:ts befallningshafvande bestämd tid bortföra der befintliga, honom tillhöriga byggnader, hvaremot i öfriga fall lösen för byggnadernas värde skall af bolaget erläggas samt vid brist af åsämjande bestämmas af gode män; skolande det tillkomma Kongl. Maj:ts befallningshafvande att i händelse af tvist afgöra fråga om skyldighet att afträda lägenhet i fall, som i denna och nästföregående punkt omförmälas;

att hvad i § 3 mom. 1 af gällande grufvestadga finnes föreskrifvet icke må ega tillämpning å hus, tomtplats eller trädgård, som befinnes å de till bolaget upplåtna områden, derest icke Kongl. Maj:ts befallningshafvande i särskildt fall finner sådana omständigheter föreligga, att inmutning icke må ske närmare någon viss, på ifrågavarande mark befintlig byggnad, tomtplats eller trädgård, än hvad omförmälda § i grufvestadgan angifver;

att, om bolaget nedlägger grufrörelsen eller bedrifver densamma i väsentligen minskad omfattning, det skall ankomma på Kongl. Maj:t att förklara bolagets arrenderätt upphäfd antingen helt och hållet eller till någon del af områdena, hvarjemte, för den händelse grufdrift af annan än bolaget kommer att idkas inom ifrågavarande områden och för sådan af annan idkad grufdrift utrymme utöfver sedvanliga utmål visar sig behöfligt, Kongl. Maj:t må ega bestämma, att bolaget skall afstå hvad som för ändamålet kan anses erforderligt och skäligt; skolande i fall, som i denna punkt afses, proportionerlig minskning af bolagets arrendeafgift ega rum;

att bolaget skall vara skyldigt att utan särskild ersättning af områdena i fråga afstå hvad som enligt Kongl. Maj:ts bepröfvande kan finnas erforderligt för anläggning af allmän väg eller till utrymme för jernväg eller för dess drift erforderliga anläggningar och anordningar;

att, om af anledning, som förut icke blifvit nämnd, det nu eller framdeles skulle visa sig angeläget, att någon sådan del af ifrågavarande områden, som för bolaget icke är oundgängligen behöflig, från

bolagets arrenderrätt undantages, bolaget skall vara skyldigt underkasta sig Kongl. Maj:ts bestämmande härutinnan;

att bolaget skall öfvervaka, att åverkan icke sker å den växande skogen inom områdena, samt i sin mån söka att till laga ansvar befordra dem, som till dylik åverkan göra sig skyldiga;

att bolaget på grund af nu ifrågavarande arrende icke skall ega annan rätt till skogen å områdena, än att bolaget må dels, efter anvisning af vederbörande skogstjensteman och derest från skogsvårdens synpunkt hinder icke möter, erhålla nödigt byggnadsvirke till pris, som af domänstyrelsen bestämmes, dels ock afrödja skog, som finnes å tomtplats, mot ersättning, som domänstyrelsen likaledes bestämmer;

att bolaget skall tillhandahålla Kongl. Maj:ts befallningshafvande erforderliga medel för aflönande af den polisstyrka, som till ordningens vidmagthållande å Luossavaara och Kiirunavaara malmfält och närmast derintill belägna områden af Kongl. Maj:ts befallningshafvande förordnas;

att den enligt gällande grufvestadga jordegare tillhörande rätt beträffande fyndigheters tillgodogörande icke på grund af nu ifrågavarande arrende må tillkomma bolaget;

att bolagets arrenderätt icke får af bolaget å annan öfverlåtas, med mindre Kongl. Maj:t sådant medgifver; samt

att bolaget, innan det till upplåtelse på arrende föreslagna området får af bolaget tillträdas, skall hafva genom lagligen gällande handling, som till Kongl. Maj:ts befallningshafvande öfverlemnas, förbundet sig att afstå från samtliga de bolaget tillhöriga, inom nedan omförmälda å den af geologen Lundbohm upprättade karta med litt X och X¹ utmärkta områden befintliga inmutningar;

dels att de å förenämnda, af geologen Lundbohm sammandragna karta med gröna gränslinier utmärkta samt med litt. X och X¹ betecknade områden må — med undantag af den del af området X, som för jernvägens behof erfordras, samt den mark i öfrigt, Kongl. Maj:t kan finna böra för något allmänt behof undantagas — från kronans mark afskiljas för att, fördelade i tomter, för bebyggande åt enskilde med eganderätt upplåtas under iakttagande,

att förslag till köpeskilling för de särskilda tomterna skall, samtidigt för alla tomterna, uppgöras af vederbörande revirförvaltare och en af Kongl. Maj:ts befallningshafvande utsedd person, hvarvid särskildt värde bör åsättas å tomt befintlig skog och särskildt värde sjelfva jorden; skolande värderingsmännen, der de stanna i olika meningar rörande värdet af någon tomt, till tredje värderingsman tillkalla

någon af de utaf länets landsting eller hushållningssällskap utsedde uppskattningsmän för arrendevärderingar;

att tomt derefter må af Kongl. Maj:ts befallningshafvande till pris, motsvarande minst den på nämnda sätt föreslagna köpeskillingen, upplåtas till den, som hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande anmäler sig till erhållande af sådan tomt och dervid erlägger värdet för å tomten befintlig skog jemte en femtedel af köpeskillingen för jorden;

att den, åt hvilken tomt upplåtes, skall vara skyldig att, under iakttagande af de särskilda föreskrifter, som med afseende å områdets ordnande och bebyggande kunna varda honom af Kongl. Maj:ts befallningshafvande vid upplåtelsen meddelade, inom två år från upplåtelsen hafva å tomten påbörjat samt inom ytterligare tre år fullbordat boningshus, salubod eller annan dermed jemförlig byggnad, vid äfventyr, om det försummas, att tomtinnehafvaren skall vara sin rätt till tomten och den därför erlagda andel af köpeskillingen förlustig;

att tomtinnehafvare skall vid enahanda äfventyr, sedan han inom den förelagda tiden af fem år fullgjort hvad honom i fråga om tomtens bebyggande ålegat, sist vid utgången af nämnda tid vara skyldig erlägga återstoden af köpeskillingen; samt

att, sedan byggnadsskyldigheten blifvit behörigen fullgjord och köpeskillingen till fullo guldits, köpebref å tomt må af Kongl. Maj:ts befallningshafvande för tomtinnehafvaren utfärdas;

dels ock att köpeskillingen för det till Luossavaara—Kiirunavaara aktiebolag med eganderätt upplåtna område må, på samma sätt som köpeskillingarne för försålda mindre kronoegendomar, användas till inköp för kronans räkning af skogbärande eller till skogsbörd tjenlig mark, samt att köpeskillingarne för tomterna å de för bebyggande af enskilde afsedda områdena må, efter afdrag af kostnaden för den regleringsplan jemte beskrifning, som kan komma att öfver områdena upprättas, tills vidare och intill dess annorlunda kan varda af Kongl. Maj:t bestämdt, användas till bestridande af sådana utgifter, som finnas erforderliga för områdets behöriga ordnande, samt för sådant ändamål, till en början och innan municipalsamhälle på platsen bildats, af Kongl. Maj:ts befallningshafvande disponeras för att, när municipalstyrelse kommit till stånd, omhändertagas af denna.

Hvad föredragande departementschefen sålunda hemställt, deri statsrådets öfriga ledamöter instämde, behagade Hans Kongl. Höghet Kronprinsen Regenten

gilla och bifalla; och skulle nådig proposition till Riksdagen aflåtas af den lydelse, bilagan litt. — vid detta protokoll utvisar.

Ex protocollo:
Hjalmar Rettig.
